

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kraje. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrti-stopne petit-vrste 6 kr. če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska. Vsakokrat se plača štampelj za 30 kr. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Svetovna vojska proti Rusiji.

V novi nemški državi „pobožne šege in bojazni božje“ izhaja po svetu znani časopis „Augsburger Allgemeine Ztg.“ Ta ima nečega sodelavca, ki datira svoje članke iz Trsta, in je v vzhodnih zadevah navadno dobro podučen. Te dni je napisal članek, ki bode gotovo po vsem slovanskem časopisju, zlasti pa v ruskem in srbskem, predmet novinarskih razglabanj, torej smo ga tudi mi dolžni svojim bralcem posneti. Napoveduje se tu namreč, da bode kmalu poknil velik boj na vshodu, začetek reševanja orientalskega vprašanja, ter razpravlja vprašanje koalicije ali evropske vojne zveze proti Rusiji.

Pisatelj razlaga: Politična akcija Rusije se je z 31. okt. 1870 začela, ko je Gorčakov pariški dogovor uničil. Predno je Rusija v srednji Aziji svoje zadnje namere izvrševati začela, morala je utrditi se v Evropi. To je storila in sicer v vshodnem in črnem morji. Polega tega je bila tudi Turčijo v nekakvo prijateljstvo dobila. Ali Angleška, ki vidi, da sama ne more ustavljati se Rusom v Aziji, prizadeva si vse, da bi s pomočjo drugih evropskih oblastij Rusijo strla. Zato je zadnji čas vse poskušala, da bi prijateljstvo med Turčijo in Rusijo raztrgala, kar se jej je posrečilo. Čuli smo o ministerskih premembah v Carigradu, o nabiranju turške

vojske ob Donavi. Rusija je to videla že prej, za to je povsod pripravljena. Tudi v Črni gori, Bosni in Hercegovini in med Bolgari se giblje, Turčija se tu na boj pripravlja. Tudi dalmatinski namestnik, general Rodič je s pašem bosanskim prej govoril, nego je zadnjič na Dunaj šel, torej pisatelj meni, da je njegov pot v zvezi z vshodno krizo. — Angleški poslanec pri turški porti lord Elliot potuje po Turčiji celo v Azijo ter organizuje kar se da. Dalje je znamenito, kako pod ostro turško cenzuro „Levand Herald“ piše, prinašajoč članek, v katerem naravnost evropsko vojno proti Rusiji razpravlja in dokazuje, da imajo Nemčija, Avstrija (!), Angleška in Turčija enak interes, Rusiji vojno napovedati. O Nemčiji pravi, da je njeno združenje samo še od strani Rusije v nevarnosti. Nemška edinost naj se izvrši s pridobitvami nemških provinc Rusije in Danskega. „Avstrija naj nekatere dele svojega oblastja, ki so jej prej zadrega, nego jej služijo v moč, odstopi Nemčiji, pa naj se s Poljsko in podonavskimi kneževinami odškoduje. S pridobitvijo poslednjih bi Avstrija res postala donavska država, branik Evrope in evropski Turčiji.“ — Italija naj bi za svojo pomoč proti Rusiji dobila Tunis. Francoska bi morala tako strašni koaliciji nasproti samo neutralna ostati.

Angleška, kateri so veliki trgovinski interesi v Aziji v nevarnosti, je znala že za Napoleona I. koalicije za svojo korist skupaj

spraviti, za to tudi denes ne bo mirovala. — Tako „Augsburgerca“.

Da se v Turčiji oblaki zbirajo, to je istina; da je srednje-azijsko vprašanje Angleže in vse ruske protivnike vzdramilo, tudi to se ne da tajiti. Ali vsi drugi tu omenjeni plani so vodene pene. Turčija bi pač rada, da bi drugi kostanj za njo iz žrjavice vleči hteli, ali drugi se bodo premislili, ona pa sama na svoji slaboči umira. Angleška ima isto poželenje, drugih poslužiti se; ali za Napoleona I., ko se jej je to posrečilo, je stala v vse drugačni in večji moči in uplivnosti, nego dan denes, ko nij mogla ni migniti, ko jej je Rusija z enim posegljajem vse vzela, kar so neizmerne žrtve krimske vojske za njo pridobile. Nemčija ne bode proti Rusiji vojevala, dokler stari sivec Viljem živi. Da bi Francoska neutralna ostala, kadar bode njen najkrutejši sovražnik Nemec v strašnem boju, to si more le oni misliti, ki jemlje samo to za resnično, kar želi. Italija ima kakor Nemčija sama s soboj dovolj posla in je nič ne vleče na turška pustolovja.

In ta Avstrija! Znotraj razburjena, se geniti ne more, da bi druge krepke države burila. Tudi ima slučajno 16 milijonov Slovanov pod soboj, kateri imajo vse drugo navdušenje nego ono, bratovskim narodom v jugu in severu tilnik lomiti. A razen tega je že bedasto misliti, da bi kateri ud avstrijske dinastije lepe avstrijske provincije, po katerih Prusi škiliijo, in katere so bile prvi

Listek.

Marie-Jeanne.

(Drama v 5 dejanjih francoski spisala Donnery in Mallian, slovenski igrana v Ljubljani 10. marca t. l.)

V ponedeljek nam je dramatično društvo privikrat predstavljalo francosko dramo, katera je bila v Parizu z veliko pohvalo sprejeta in se je igrala že tudi po mnogih ne-francoskih gledališčih. — Kakor vse francoske igre, tako je tudi Marie-Jeanne vse skozi zanimiva in jako efektna. Napete in vendar samo malokedaj prenapete situacije, živahni dijalekt, naravno in resnično izražanje človeških strastij vzbujajo vedno novo pozornost poslušalčev. Naglo napredujoče dejanje pa ne daje misliti na različne neverjetnosti, katere, da si so v igri, vendar so tako umetno vpletene, da se nam celó verjetno zde.

Marie-Jeanne (predstavljala gospodična Podkrajškova), hči stare Katarine (gospodična Pardubska) praznuje v 1. dejanji, katero se eno leto pred igro samo vrši, svojo svatbo s tesarskim pomagačem Bertrandom (predstavlja g. Schmidt); ona, pridna delavka blagega srca a krepkega značaja, Bertrand, lahko misleč človek, ki je vse za-

pravljaj pri vinu in kartah, dokler ljubezen do lepe Marie-Jeanne tudi njega nij zdramila in ublažila. Svojej mladi ženi stori sveto obljubo, da bode odsle priden in varčen delavec, pa že na den poroke ga njegov dozdani tovariš in hudobni duh, sprideni Remy (g. Noll) zapelje, da črez mero pije in na posled razžali svojo ženo. Isti dan je bila tudi poroka komtese Sofije (gčna. Jamnikova) z bogatim grofom, da si Sofija nij marala zanj, ampak ljubila Teobalda de Bussières (g. Juvančič), ki po daljšem potovanji v tem hipu na oder stopi, ko se v gradu vrši vesela svatba. V 1. dejanji vidimo tedaj konflikte od vseh stranij bližati se. — Leto in dan mine. Marie-Jeanne je postala mati; v največji revščini, ker njen mož brez dela pohajkuje in pijančuje z Remy-jem ter ga po cele tedne nij blizu doma, mora uboga Marie-Jeanne sama skrbeti za sebe in za otroka. Dete vsled slabe hrane boleha, tako da zdravnik za edino rešitev malega bolnika izpozna njegovo oddajo na deželo v dojenje. Marie-Jeanne tedaj noč in dan dela, da skupaj spravi za to potrebni denar; pred svojim možem pa mora skrivati v omari te novce, sicer jej Bertrand v svoji nemarnosti še te krvavo zaslužene franke vzame, da jih zapravi.

Kljubu svoji nesreči taji ponosna žena svoji prijateljici Margeriti (gospá Valenta-Brusova), da bi se ne čutila srečno in brani moža.

Bertrand pride po večdnevem pohajkovanju domu; žena ga prijazno sprejme, pogled na bolnega otroka mu vzbuja vest, on čuti svojo nemarnost in zopet obljubi ženi, poboljšati se in v delo stopiti. Marie-Jeanne, vesela, hiti k njegovemu mojstru, kateri je Bertrandu bil delo odpovedal zaradi grdega obnašanja. Ko odide, pride Remy iskat svojega tovariša ter mu podere vse dobre naklepe. Bertrand iskaje po omari najde tam skrite novce; to ga potrdi v mislih, da ga žena hoče goljufati. Vzame denar in ne najde gresta. Ko se Marie-Jeanne vrne in ne najde niti moža, niti novcev, prevzame jo žalost in obup, poprime otroka in ga nese v najdenišnico.

Tudi Sofija nij bila srečna v zakonu; njen mož umrje in priporočuje svoji ženi na smrtni postelji, naj, ako se kedaj zopet hoče omožiti, svojo roko poda Apiani-ju (g. Kocelj), zdravniku, ki je njemu stregel v boleznih. Sofija po smrti moževi porodi dete, ki pa je tako slabo in bolešno, da se je vsaki čas bati njegove smrti. V svoji materini ljubezni obljubi Apiani-ju, da si jej je

stržen monarhije, — kedaj hotel in mogel zameniti za neuredjene nemirne dežele, kakor so podonavske kneževine in Poljsko. — Torej za zdaj je velika vojna proti Rusiji še sama pena v možjanih turkofilskih. Kadar pride čas, bode pa našel drug zarod in večji.

Prošnja do cesarja.

— Peticijo do cesarja so dalje podpisali v občinah: **Prem** z 78 podpisi, **Boštanj** z 19, **Deskla** s 13, **Bohinjska Bistrica** s 33, **Sv. Martin** pri Kranji z 204, **Zabreznica** z 42 in dve občini na Notranjskem s 66 podpisi. — Dalje smo dobili podpise iz fare **Sv. Lovrenca** na Dravskem polju in iz **Lokavca** pri Ajdovščini. Iz **Kranja** se nam je poslala še ena pola s podpisi, kar naj bode povedano g. Derbič-u, a ne da bi nam beriča poslal v naše uredništvo, konfisciral pole.

— Pristopile so z mnogimi podpisi prošnji do cesarja nadalje občine: **Fravhaim**, **Murje** in **Loka** v mariborskem okraju.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. marca.

Državni zbor naprej zboruje, da si v njem večina avstrijskih narodov nij zastopana. To malo moti ustavoverce; zdaj še lažje sklepajo, ker so sami med soboj in jih nobena opozicija več ne moti in ne nadleguje. V seji 10. marca je bil na dnevnem redu volilni red za državni zbor. Konec seije še ne bode ta mesec; državni zbor bode samo za čas delegacij ponehal, potem pa zopet zboroval do sredi poletja. Ministerstvo hoče tujcem, ki bodo razstavo obiskali, kot posebno avstrijsko rariteto tudi naš državni zbor pokazati. Tujci se bodo gotovo najbolj čudili mnogim praznim sedežem v leseni palači. Deželni zbori se bodo, kakor vsako leto, jeseni sklicali; po sklenjenih deželnih zborih pa zopet državni zbor, v katerem bodo, kakor upa „N. Fr. P.“ sedeli direktno voljeni poslanci. Načrt igre je tedaj gotov; videli bodemo, kako se vrši.

zopern ta človek in da si vedno misli na Teobalda, svojo roko, ako reši njenega otroka. Apiani spravi dete na deželo v dojenje, kjer kmalu umrje. Da bi Sofija tega ne poizvedela in bi si Apiani pridobil lepo ženo z neizmernim premoženjem, sklene jej podtakniti drugega otroka in si izbere za pomagacha pri tem naklepu Remy-a. In zdaj pride ena najefektnejših scen po noči pred najdenišnico.

Bertrand leži omamljen od žganja na klopi; Apiani z Remy-em čaka, da prinese katera žena kako dete in ga položi v zibelko v zidu najdenišnice. Marie-Jeanne pride z otrokom ter ga po strašnem notranjem boji položi v zibelko, potem pozvoni, zibelka se obrne in Marie-Jeanne je brez otroka. Tu jo najde njen mož, ki se je med tem prebudil in ko iz ust svoje žene vse poizve, se v njem prebude blažji čuti in odsle se res poboljša. Apiani pa vzame otroka Marie-Jeanne iz najdenišnice in ga Sofiji kot njenega podtakne. Po naključbi — zakaj bi pisatelji ne rabili naključeb, ker se v življenji tolikanj po naključjih godi — stopi Marie-Jeanne v službo pri Sofiji. Tam vidi svojega otroka ter ga spozna, a Apiniani proglašajo to žensko za blazno in jo da odpraviti v norišnico.

Deputacija **hrvatskih** saborskih zastopnikov se je po „Obz.“ 9. marca predstavljala ministrskemu predsedniku Slavy-u v Pešti. Slavy je deputacijo pod vodstvom Živkovičevim vrlo prijazno sprejel ter se z njo o hrvatskih stvareh celo uro razgovarjal. Poizvedaval je zaradi čisto ponavljanih tožeb o veksativnoj vladi, razuzdanosti upravnih organov, o nepotizmu pri nastavljenju služeb ter je izrazil željo in nado, da se bode skoraj sporazumljenje dognalo; hrvatski sabor pa da bode maja ali junija meseca odprt. Tisza, minister komunikacij pa je obetal, da se železniški načrti Zemun-Pešta in Zemun-Ogulin še temu saboru predlože; mesto Varaždin pa da spada v progno Beč-Novu.

Slovakom je na ime Pavliny-Tótha odgovoril ogerski minister-predsednik Szlavy na spomenico, katero smo v članku št. 50 „Sl. Nar.“ omenjali, — s posebnim pismom od 1. marca. V tem pismu minister z radostjo sprejema zagotovilo slovaške lojalnosti, obeta, da bode magjarska vlada slovaško Matico podpirala (magjarske obljube! Ur.) in upa, da bode predsednik posamezne ude tega društva, ako bi z literarnega na politični pot zašli — na pravo cesto pripeljal!

V **ogerskem** državnem zboru je pri debati o honvedih govoril Sennyey, vodja konservativne stranke, od katerega so nedavno listi zagnali hrup, da se je na Dunaji posvetoval z gf. Hohenwartom, Clam-Martiniem in drugimi nasprotniki sedanje vladne sisteme. Sennyey je izrekel, da iz političnega stališča in glede branjenja države sta skupna in honvedna armada enakopravna faktorja deželno-brambine sisteme, da morajo tedaj v obeh sinovi ogerske države dopolniti svoje dolžnosti. Sennyey-jev govor nij bil po godu onim Magjarom, ki že težko čakajo časa, da pretrgajo zvezo z Avstrijo.

Vnanje države.

Francoska narodna skupščina je nadaljevala posvetovanje o II. členu predlogov trideseterih ter zavrgla popravek, katerega je stavil Lucien Brun, da se namreč Thiers zasliši le onda, kedar skupščina to sklene. Člen II. je bil sprejet po nasvetu odseka s popravkom Belcastelovim. S tem je Thiersu rešena pravica, da zamore v skupščini govoriti, kadar se mu to potrebno zdi. Skupščina je potem začela razpravljati III. člen, ki govori o napravi druge zbornice in novem volilnem redu. O tem bode še vroča debata, ker so odločni republikanci zoper nasvet. Najhujša pa bode pri razpravi o

Zdravnik norišnice (g. Š. Paternoster) končno spozna, da je Marie-Jeanne pri zdravi pameti ter jo spusti. Apianovo lopovstvo se odkrije, Marie-Jeanne dobi poboljšaneža moža in zdravega otroka nazaj, Sofija pa odda svojo roko Teobaldu. — Ta za predstavo ne ravno lehk komad so naši slovenski igralci tako dobro, deloma izborno predstavljali, da moramo ta večer prišteti naj prijetnejšim letošnje gledališne sezone. Zlasti gčna. Podkrajškova je nalogo Marie-Jeannino 'prav con amore igrala ter posebno v prizorih, ko jej mož vzame za otroka prihranjeni denar, potem pred najdenišnico in v norišnici živo izrazila vso notranjo bolešč za otroka tresoč se matere. Njej je vredno na strani stala gospodična Jamnikova; gg. Kocelj in Noll sta svoje naloge intriganov dobro razumela; g. Schmidt je prilično zadostoval. Tudi manjše naloge so bile v dobrih rokah; gospa Valenta-Brusova in gčna. Pardubska, kakor gg. Juvančič in Paternoster so pospeševali v obče dober ensemble. — Gledališče je bilo precej dobro obiskano, občinstvo s pozornostjo spremljalo igro in čestokrat pohvalilo in poklicalo igralce, posebno gčno. Podkrajškovo. — o —

členu IV., ki govori o prenosbi izvršilne oblasti. Zoper ta člen bodo delali posebno monarhisti, kajti ako se sprejme, potem se jim v nič razkadi tolikanj priljubljena misel, da s pomočjo sedanje skupščine upeljejo na Francoskem zopet kraljevo vladu. Vendar pa nij dvombe, da bode sprejet z veliko večino.

Vladni listi dementirajo vest, da namestna vlada postaviti ob španjski meji opazovalno krdelo. Ker nij tega nihče trdil, je misel opravičena, da je vest resnična. Opravičiti bi pač dosti imela, da bi se vestno varovala francoska neutralnost, ker novinci Karlistov baje tropoma gredo čez mejo. Orleanci v Parizu so neki nabrali mnogo milijonov v ta namen, da pridobijo španjsko vojsko za vojvoda Montpensiera. Legitimisti pa podpirajo Don Karlosa.

8. dan tega meseca je bilo zopet 150 milijonov frankov izplačanih kot obrok na četrto milijardo, ki bode popolnem izplačana maja meseca. Potem bode vlada ponudila Pruski, da izplača vsaki mesec 150 milijonov pete milijarde, za katero hoče dati že za naprej dovoljno poročilo. Potem takem se je nadejati, da zapuste Prusi še letos v oktobru francoske okraje, meseca maja pa tudi Belfort.

Vojni minister general Cissey je ukazal, da se pri vsakem polku vadi ena kompanija za poštno in telegrafično službo v vojski.

Odbor, katerega je **španjska** narodna skupščina izvolila, da pretrse vladni predlog o razidu sedanje narodne skupščine, je sklenil nasvetovati, da se omenjeni predlog zavrne. Vlada je sklenila, prepustiti stvar narodnej skupščini. Ako predlog ne bode brez bistvenih prememb sprejet, bo sedanje ministerstvo odstopilo.

Italijanska zbornica poslancev se posvetuje sedaj o prememb vojskine organizacije. Poslanec Farini je v seji 6. t. m. v izvrstnem govoru grajal slabo upravo italijanske armade. Poslanec Merizzi se čudi velikanskim stroškom za armado in brodovje, ki požrejo na leto polovico vseh državnih dohodkov, ter nasvetuje, da se stalna armada popolnem odpravi, in namesto nje napravi narodna bramba.

Pruska zbornica poslancev je sklenila, da se davek od inseratov popolnem odpravi od 1. julija naprej, akoravno se je vlada zelo protivila temu, posebno Bismark in Roon. Cele štiri ure je trajalo ministersko posvetovanje o tem, nazadnje se je sklenilo, da se izreče v zbornici, da vlada ne more zneska katerega da je omenjeni davek, pogrešati v proračunu! Minister Eulenburg je bil izbran, da to naznani zbornici, a ta je vendar sprejela postavu. Gosposka zbornica pa baje ne bode sprejela znanih prememb členov XV. in XIII. državne ustave, katere je sklenila zbornica poslancev. Zaradi tega že mnogi mislijo, kaj da bodo narodni liberalci storili v tem slučaju.

Poznanjski nadškof Ledohovski je razposlal vsem katehetom na srednjih šolah v poznanjski in gnezenski nadškofiji ukaz, da ne smejo kerščanskega nauka učiti nemški na onih šolah, kjer se vse drugo v nemškem jeziku predava, kakor je provincijalni šolski svet v Poznani to ukazal. Škof je tudi ukazal, da morajo tudi v prihodnje keršanski nauk učiti poljski od prvega razreda do druge šole povsod, kjer je večina učencev poljska. Le zaradi hudih stisk, v katerih je sedaj cerkev na Pruskem, se uda bolešni potrebi ter dovoljuje, da se sme, pa le od druge šole naprej kerščanski nauk tudi nemški učiti, ako nij drugače.

Angleški princ Alfred, drugi sin kraljice Viktorije, se bode kakor se iz Londona poroča, baje vendar le poročil z veliko knezino Marijo Aleksandrovno, hčerjo ruskega carja, rojeno leta 1853. Potem takem je bil Suvalov srečen ne le kot diplomat, ampak tudi kot snubač.

Zamorski kralj roda Ašanti, ki je eno naj bolj divjih ljudstev na zahodno-afrikanskem pobočju, je z 12.000 mož prekoračil mejo, ter napadel ondota angleška posestva.

Dopisi.

Iz Litije 9. marca. [Izv. dop.] Naš c. kr. okrajni paša Šenveter nij mogel v sebi potolažiti nemčurskega leva zaradi podpisovanja peticije. Čital je pretečeni teden v „Sl. Narodu“, da so se peticije iz našega okraja pozneje oddale, nego mu je g. Blaž pri prvem pozivu povedal. Zato je pa tudi prav pridno povpraševal, ter zbral si je za ovaduha sivega briča Bušeljna. Ta je z vso pozornostjo povpraševal in res posrečilo se mu je kaj izvedeti. — Pred 14 dnevi je vrli g. Blaž šel po svojih opravilih po vaseh na Vačje, in je imel tudi peticijo v žepu, katero je sicer vedno pri sebi nosil, ker se je bal, da bi mu jo paša po svojih bričih ne vzela. Občeval je z mnogimi kmeti na Logu, Hotiči in na Vačji. Torej je na vprašanje in prošnjo kmetov tudi namen te peticije razjasnil in podpisati dal vsacemu, kdor je hotel. Tako so se veljavnejši možje pridno podpisovali. — Ovadah Šenvetrov brič Bušelj (vrana mu naj možgane izpije!) je to poizvedel in hitro tekel naznanit Šenvetru-pašatu. Več mož, kateri so podpisali peticijo, je bilo pozvanih pred Šenvetrov „tron“, in sicer iz hotiške občine. Začel je podučevati in povpraševati: „ali so vedeli, kaj so podpisali, ali jih je g. Blaž silil?, ali ne vedo da cesarju škodo delajo (!!) s tem, da terjajo naj ministre odstavijo, ker to veliko košta i. t. d., posebno je pa trdil in zapovedal kmetom: Vi kmetje ahtajte se (sic!) „matike“, ne pa politične peticije podpisovati. Dalje jim je pridigal, da naj se držé starih „kopit“ tudi zanaprej. Kmetje so mu krepko ugovarjali, da ker davke plačujejo, smejo tudi pravico od cesarja prositi in svoje pravične želje izreči, ne pa samo se matike „ahtati“ i. t. d. Posebno se je razsrdil nad g. Blažem in g. županom Miha Dobravčem iz Vačja, ter je obadva dne 7. t. m. k sebi poklical ter se strašansko nad njima hudoval in grozil, posebno nad županom: zakaj nij njegovega povelja spolnil, da nij g. Blaža prijel, in mu peticijo odvzel! ter da se je strašno pregrešil ker se je predrznil (! Ur.) z g. Blažem še v hišo iti v pomoč peticije podpisovati. Vprašal ga je dalje, ali jih je mnogo podpisovalo. Župan odgovori, da prav veliko, pa še več bi se jih bilo, pravi, ako bi bili za g. Blaža vedeli, da je tukaj, ker so ljudje vsi prav vneti za podpisovanje peticije do cesarja. Nad g. Blažem pa se je Šenveter repenčil, zakaj je v prvo rekel: da je že peticijo odposlal, in sedaj se pa zopet podpisuje. Velik ropot nastane med njimi, ker sta g. Blaž in g. Dobravč hotela dopovedati, da pošteno ravната. Trdil je Šenveter, da g. Blaž nema pravice peticije soboj nositi in podpisovati dajati itd.. Šenveter je nazadnje obsodil vsakega teh dveh na 10 goldinarjev kazni, ali dva dni ječe. G. Blažu je rekel: da nij ljudem povedal, kaj peticija pomeni. Trdil mu je, da se sploh povsod slovensko ureduje, da je vlada strankam pravična! — To se je dopoldne godilo. Popoldne pošlje obedvema po 2 čevlja dolge nemške svoje razsodbe, katerih pa nijsta hotela sprejeti, z odgovorom, da nemškega ne razumeta. Svetovati bi bilo g. Šenvetru, da, namesto na peticije paziti, naj rajše za ceste skrbi, ker tako slabih cest nijsmo še nikoli imeli, nego sedaj. Pritožbe

pri g. Šenvetru zaradi slabih cest po pol leta leže in nij nič pomagano. Ceste so pod gnjilim vladanjem Šenvetra take, da nij varno še peš hoditi po njih.

Paziti bi dalje več vredno bilo tudi g. Šenvetru na nekega bivšega tukajšnjega uradnika g. Ravnikarja, kateri je ljudem nad 2000 škode na kolikih napravil skozi 6 let. To bi bilo lepše, ko kmete strahovati, če se postavne pravice poslužijo. Končno mu je tudi g. Blaž povedal, da na njegovo polo se je podpisalo veliko veljakov, dva deželna poslanca, sedem županov in 20 občinskih svetnikov in mnogobrojno kmetov i. t. d. Gosp. Šenveter naj torej poleg naštetih od njega zanemarjenih dolžnosti raji Bušelnu zapove, uradna pisma o pravem času strankam izročati. To je briča Bušeljna posel, ne pa na peticije paziti in svojega župana toževati.

Domače stvari.

— (Koncert.) Kakor izvemo, name-rava rojakinja naša, g. Irma de Sassi (Jelovšek-Fichtenau) pred svojim odhodom v London na veliko gledišče „Convent garden“, — kamor je sprejeta — napraviti koncert v ljubljanski čitalnici.

— (Učitelji posnemajte ga!) Nek slovenski učitelj je pisal svojemu tovarišu med drugim tudi te-le besede: „Pri svojej časti opominjam te, ako resnobno želiš, da bode naš ubogi narod slovenski velik in slaven, da se često spominjaš, ka nijso ona načela slavna niti dobra, ki delajo na to, da se naša slava temni in se nam svoboda jemlje!“

— (Agent ljubljanskega „Lehrerverein-a“.) Iz Gorenjskega se nam poroča: Pustne dni se je plazil nekov gospod. Ž., učitelj druge mestne šole v Ljubljani, kot agent ljubljanskega nemškutarskega „Lehrervereina“ okrog naših gorenjskih učiteljev, ter je nabiral ude za omenjeno društvo. Pa revež je napravil strašen fiasco, kajti niti enega uda nij ujel med našimi vrliimi gorenjskimi učitelji. V svojej norčavej navdušenosti pride omenjena kreature tudi k nekemu učitelju, svojemu nekdanjemu prijatelju, ter ga nagovarja, da naj vsaj on pristopi k nemškemu „Lehrerverein-u“, ali se naj pa vsaj naroči na „Laib. Schulzeitung“, ki mnogo „dobrega obeta“ kranjskim učiteljem. A prijatelj mu odgovori, naj počaka, da se bode poprej še pomislil, predno pristopi k nemškemu društvu na slovenske zemlji; a drugi dan mu prijatelj odločno reče, da ga nij volja plačevati treh goldinarjev za pospeševanje „nemčurstva“ na domačih tléh. Ko agent vidi, da še celó pri svojih nekdanjih dobrih prijateljih ničesar ne opravi, odpelje se uboga ljubljanska učiteljska „ničla“ z dolgim nosom in potepenim pismom zopet nazaj proti Ljubljani gotovo s teškim srcem, da ne bode mogel dobrega uspeha poročati ljubljanskim učiteljskim kruhoborcem. Učitelji gorenjski so se neki prav debelo v pest smijali norčavemu agentu, ki si nij nobenih zaslug pridobil za svoje potovanje na Gorenjsko, ter so sploh teh misli, da ga ne bode več nikoli mikalo med narodnimi učitelji nabirati udov za Gariboldi-ja et Comp.

— (V. ljubljanskem Tagblatt-u) skuša pet občinskih odbornikov (?) iz Ilirske Bistrice, kateri pa se nijso upali svetu razkriti

svojih imen, umivati bistriškega župana g. Jellouscheg-a. Kdo je petim možicelnom dal pravico, v imeru vsega občinskega odbora govoriti, nam nij znano; to pa, kar povedo, potrjuje vse natanko, kar je naš dopisnik iz Trnovega poročal. Šestletni župan g. Jellouscheg še nij položil računa, ravna brez privoljenja odbora, ceste so res slabe, Bistrica še zmirom nema ponočne razsvetljave itd. itd. Čemu se napihujete, gospodje, ako nemate boljših dokazov; če vam je pa samo na tem ležeže, pred svetom blamirati se, na prosto voljo vam dano.

— (V Radoljici) je ustanovljena po-stranska telegrafska postaja.

— (Goriški časopis „Glas“) je zopet skoro vse svoje prostore napolnil z ščuvanjem na narodnjake ne-duhovnike na Goriškem t. j. „Sočane“ Kaj menijo tisti gospodje na Goriškem, ki so na čelu tega lističa, v denšnjih za naše narodno vprašanje osodepolnih časih s tem farizejskim hujskanjem na najdelavnejše moči slovenske stranke doseči, to ve komaj njih Mefisto v škofjskem uradu Globočnik „kranjskega“ — pikantnega spomina. Patrijočno to ne more biti: Enkrat bi lahko ponehali, ka-li?

— (Mlad hudobnež.) Iz Trbovelj se nam piše: 7. t. m. odide tukajšnji krojač Anton Marinko v Celje blaga kupovat. Doma pusti ženo z 2 leti starim otrokom, in svojega krojaškega učenca, starega kacih 13 let. Kmalu po odhodu gospodarjevem pride nekdo in si kupi nekaj obleke, katero plača krojaškemu fantu. Ko ta odide, zahteva gospodinja od fanta denar, a ta jej ga neče dati. Začneta se prepirati in med prepirom zgrabi fant v kotu slonečo sekiro, in začne po ženi, katera je imela otroka v naročji, s tako naglostjo mahati, da se mu žena nij mogla nikakor braniti. Dal jej je nekaj čez dvajset bolj ali manj nevarnih ran, tudi otroka je ranil. Po tem zločinu pa je pobegnil in se v hosti skril. Vendar so ga drug dan našli v pojati nekega kmeta, in ga takoj deli v občinski zapor. Kakor zdravniki trdijo, bo žena teško pri življenji ostala. — Kaj bo še neki iz tega mladega hudobneža?

Razne vesti.

* („Svornost“) se bode zval list, ki ga bodo Magjari v slovaškem jeziku izdajali za svoje svrhe. Slovaški izdajica, ki se je našel, da bode tak list uredoval, se zove Karol Kubani.

* (Ubit tat.) Blizu Beljaka so trije tatovi ukrali kravo. Sina kmeta, katerem je bila krava ukradena, hitita za tatom ter jih dojdeta. Dva teh lopov zbežita v gozd, tretji pa se brani in krave neče spustiti; eden sinov ga tedaj z leskovim kolom udari po glavi in tako nesrečno zadene, da tat mrtev obleži. Ubiti je bil že večkrat zaprti zločinec, v Trebižu doma.

* (Ženske kot zdravniki.) V Petrogradu so se odprli posebni kurzi za ženske na medicinsko-kirurgični akademiji. Mnogo gospodičin se je dalo za poslušalke vpisati, katere so namenjene po deželi, kjer pomanjkuje zdravnikov, naseliti se in pečati z medicinsko prakso. Zraven Petrograda so že razna mestna zastopa in okraji privolili letne štipendije od 300 do 400 rub. takim učenkam.

* (Na videz mrtev.) Ivan Golubov, kmet v tulski guberniji na Ruskem, je po pet dnevni boleznij tako oslabil, da se je čutil smrti blizu. Pokličejo popa in med molitvami za umirajoče poneha Golubov dihati. Drug dan ga položijo v mrtvaško trugo; duhoven pa si pusti trugo še enkrat odpreti in

dozdeva se mu, da se mrtvacu prsi vzdigujejo. Prineso zrelo, katerega mrliču pred usta drže, a na zrelo se nobeden diš ne pozna. Vendar čakajo s pogrebom. V četrti noči se mrlič na enkrat zgane, odmakne pokrivalo truge in se vzdigne. Žlahta prihiči na upitje stražnikov, pa stoprvačas verjame, da še živi, ko se pobožno vpricho vseh trikrat prekriža. Pripovedal je potem, da je v vsem tem času vse slišal in čutil, kar se je okolo godilo, in da je bil zanj naj bolj strašen trenotek tisti, ko so ga v trugo polagali. Golubov je sicer malo okrevl, vendar je po osmih dneh naglo umrl in sedaj resnično. Zastonj so čakali, da bi se zopet prebudil, zato so ga naposled pokopali.

Narodno-gospodarske stvari.

— Predilska in loška železnica. Poduzetniki obeh teh načrtov so se zedinili, pri vladi in državnem zboru skupne korake storiti, da se odločijo za enega teh načrtov. Koncem t. l. ima pogodba z južno železnico zopet svojo veljavo in potem bi se nobena kokurenčna železnica do Trsta ne smela zidati. Vse hvalevredno je, da ste se stranki zedinili in pritiskati skupno na vlado; tako jesaj upati, da se ena teh črt privoli, naj si bode že predilska ali loška železnica.

Tržno poročilo.

— Iz Pešte, 9. marca. Setev se je začela, pozimne setve lepo kažejo, vendar se cene žita ne ponižajo. Pšenica je po gld. 7.40 do 7.50. Za letošnjo, to je, jesensko pa se že zdaj sklepajo kupi po gld. 5.70. Rež je po gld. 4.30 (na Dunaji pa po gld. 4.80 do 5). Oves po gld. 1.53; turšica po gld. 3.60. — Ovčje volne je dosti v zalozah in so cene zmiraj enake. Svinjska mast je po 32 do 33 gld.; špeh po 30 do 32 gld. in se ga je dosti prodalo. Slive se kupujejo po gld. 12.25 do 12.75. O Jožefovem sejmu, kateri se je že 10. marca začel, upamo na precejšnji vsestranski promet.

Opomenica.

Eksekutivne dražbe 14. marca: Voglarjevo pos., 3686 gld. in Plečkovo, 1000 gld., v Ptuj; — 15. marca: Skubičovo, 4356 gld. — Bitinčovo, 819 gld. 80 kr. — Ančnikovo, 1715 gld., Ančnikovo, 1544 gld. 20 kr., Godčovo, Javornikovo, vse v Ljubljani. — Mačkovo, 5784 gld., v Luki. — Hlebajno, na Kranjski gori. — Avbljevo, 230 gld., v Zatičini. — Založnikovo, 40 gld., v Kranji. — Šadjevo, 1560 gld., v Radolci. — Lazarjevo, 833 gld., v Velikih Laščah.

Umrli v Ljubljani

od 7. do 10. marca.

Cimera Černetič, delavka, 35 l., na gnojilni mrzlici; — Marija Kozamernik, preb. vdova, 55 l., na sušici; — Jera Anžek, prebivalka, 70 l., na opešnji; — Barba Plehan, prebivalka, 42 l., na sušici; — Juri Pugel, gostilničar, 33 l., na sušici; — gosp. Jakob Konda, jub. c. k. sodn. adj., 80 l., na davici; — Marija Podobnik, kuharica, 29 l., na jetiki; — Alojz Urbanija, posestnik, 34 l., na tuberkulah.

Tuji.

7. marca.

Europa: Mulej z gospo iz Vitanje. — Henčel iz Dunaja. — Lavrič iz Nove vasi. — Craston Smith, gospodična pl. Scarpa iz Reke. — **Pri Elefantu:** Ravnika iz Trsta. — Dor. Küller iz Dolenjskega. — Deu iz Tržiča. — Mali iz Tržiča. — Tapizierer iz Dunaja. — Poznik iz Kroke. — **Pri Maliu:** Trumler iz Dunaja. — Zavod iz Hvalke. — Knaus iz Koroškega. — Kraljevski iz Dunaja.

Dunajska bors 11. marca.

(Izvirno poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	71 gld. 50	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	74	5
1860 drž. posojilo	104	50
Akcije narodne banke	981	—
Kreditne akcije	340	25
London	109	—
Napol.	8	73
C. k. cekini	—	—
Srebro	108	—

V Kamniku

se daje štacuna na prav dobrem kraji precej v najem.

Kdor hoče natančneje pogoje izvedeti, naj se obrne na (78—3)

Franceta Prašnikarja,
št. 19 v Kamniku.

Izgubi

vsak svoj denar, kdor v tukajšnih dunajskih prodajalnicah igra ure kupuje, katere vsled svojih lažljivih oznak, kot: Prvi dunajski urarski-bazar, Praterstrasse št. 16, lažljiva fabrika ur, Openering št. 7 i. t. d. krivo in zavrženo blago jako slabe vrednosti za pravo angleško prodajajo. Torej se čutim primoran, na to premedeno sleparstvo čestito p. n. občinstvo opozoriti, da se blagovni naravnost obračati na slovečo

tovarnica ur,

(lastno izdelstvo) od
Josefa Hawelka

na DUNAJI, Leopoldstadt, Taborstrasse
Nr. 10, „zum Pfau“,
katera svoje dobro regulirane
od c. kr. urada za puncanje poskušene ure po
sledenih neverjetnih

pa vendar resničnih cenah prodaja.

Samo 1 gld. 50 kr. ali 2 gld. prav pariška ura iz bronca z enoletnim poročilom. — 8 gld. 50 kr. prav angleška cilindrična ura s prav talmi-zlatno verižico in petletnim izkazom poročila.

Samo 9 gld. prav angleška cilindrična ura s kristalnim steklom, sekundnikom, s fino verižico iz pravega talmi-zlata z medaljonom in garantilnim pismom vred.

Samo 12 gld. srebrna cilindrična ura s pravozlatim skalacem, močnim kristalnim steklom, z verižico, medaljonom iz talmi-zlata in garantilnim pismom vred.

Samo 15 ali 20 gld. prav angleška, srebrna siderna ura, se savoneto, dvojnimi plaščem, najfinišne gravirana, z verižico iz pravega talmi-zlata in garantilnim pismom vred.

Samo 13 gld. prav angleški srebrni in v ognji pozlačen kronometer, ne ponarejen, z verižico, medaljonom iz talmi-zlata, z usnjatim vtikom in garantilnim pismom.

Samo 14 gld. ravno ista znamenito finiša z orientalnimi kazipotem.

Samo 14 ali 17 gld. prav anglešk Prince of Wales remontoar v najmočnejšem obsegu, z kristalnim steklom, s kolesejem iz nikeljna iz pravega talmi-zlata; te ure imajo mimo drugih to prednost, da se brez ključa navijajo; k tem uram dobi vsaki verižico iz talmi-zlata z medaljonom in garantilnim pismom vred zastoni.

Samo 12 gld. prav angleška ura iz dobrega talmi-zlata, cilindrične nove fasone, z dvojnimi kristalnim steklom, kde se tudi zaprto koleseje vidi, z verižico iz talmi-zlata, z medaljonom in garantilnim pismom vred.

Samo 13 gld. ura v talmi-zlatu, z dvojnimi plaščem, savoneto, skakalcem, kristalnimi stekli in kolesejem iz nikla, s fino verižico iz pravega talmi-zlata, medaljonom, usnjatim vtikom in garantilnim pismom vred.

Samo 14 ali 15 gld. posebnost najfinišnih prav angleških cilindričnih ur s plošnatim kristalnim steklom, sekundnikom, po želji, s belim ali barvanim kazalom. Zaradi gotove konstrukcije se garantira, da ura v enem mesecu ne sme za 2 minuti naprej iti niti zastati, s fino verižico in medaljonom vred.

Samo 14 ali 17 gld. prav fina ura za gospo, prav srebrna in prav pozlačena z verižico krog vrata iz pravega talmi-zlata in garantilnim pismom vred.

Samo 18 gld. prav angleški, najfinišne v ognji pozlačen kronometer z dvojnimi plaščem najfinišne emailiran, s fino verižico iz pravega talmi-zlata, medaljonom in garantilnim listom vred.

Samo 18 ali 20 gld. najfinišna srebrna prav angleška siderna ura, s 15 rubini, z najfinišno verižico iz talmi-zlata, medaljonom, z usnjatim vtikom in garantilnim pismom vred.

Samo 20 gld. srebrna remontoarna ura, se brez ključa navija, z verižico iz talmi-zlata in medaljonom vred.

Samo 23, 25, 27 gld. zlata ura za gospo z verižico, meda-

Turnske ure (46—9)

najbolje konstruirane in jako dober kup, s 3letno garancijo in plačili v obrokih se vedno dobivajo pri izdelovalcu

Janez M. Pogatschnigg

Podnart-Kropa na Gorenjskem.

„Drenikov vrh“

se daje v najem.

Posestvo, tik Ljubljane, na Rožniku ležeči „Drenikov vrh“ se daje s kavarno, gostilno, vrtom in poljem na več let v najem.

Pohištva so v prav dobrem stanu.

Vse za omenjeni obrti potrebno, orodje za kavarno, gostilno in za poljedelstvo je pripravljeno in se prepušča se živino vred, v najem ali pa v zakup.

Na dalje obravnava

(64—4) **Franjo Drenik,**
v Ljubljani št. 73, dunajska cesta.

ljonom in garantilnim pismom. Potem 45 do 65 gld. z brilantnimi kamenčki.

Samo 6 gold. krasna pariška ura iz bronca, z bilom pod steklom, kinč za vsako sobo. 1 gld. 60 i gld. 80 ali 2 gld. najfinišne ure iz črneolea, porcelana, emailirane, ščetine in za na steno, za kojih tek je 3 cile leta poročstvo. Vse moje ure so prve bice in se ne smejo s ponarejenimi zamenjati.

Verižice iz talmizlata kratke 1 gl., 1.20, 1.50, 1.80, 2, 3, 4, 5, 7, krog vrata dolge

gl. 1.50, 2, 2.40, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12.

Srebrne verižice gl. 3, 3.50, 4, 5, 6 do 12.

Pariški budivci z uro 6 gl.

Pariški popotni budivci z uro, ki pri izbudenju luč prižgejo, 9 in 12 gl.

Patentno-varni budivci se strelno pripravijo, ki ob enem tudi luč prižgejo, 14 in 16 gl.

Pariški budivci v elegantnem zaporu iz bronca, najfinišne izdelani, 12, 14 in 16 gl.

Krasne pariške ure iz bronca z bilom pod steklom 6 in 8 gld. najfinišne izgotovljene 10 gld., kinč za vsako sobo.

Salonske ure z okvirom prav dobro pozlačenimi okviri, bijo ure in polure, za elegantne salone, tudi za obdarovanje zelo priprave, z najlepšim lišpom, po čudovito nizki ceni od 8, 10, do 14 gl. te najfinišne.

Krasne muzikalije, melodijoni z nebeškimi glasovi in mandoliji itd. Tremolo igrajo te najnovejšje kompozicije od Straussa, Offenbacha, Rossinija, Meyerbeerja in dr. 1 kos muzikalije z 2 napravi 7 in 16 gld., s 4 napravi 7 gl. 80 kr., z 6 napravi 18 gld.

Na predpošiljatev zneska ali pošto povzette se vsako naročilo v 24 urah natančno izvrši. Neregulirane ure so za 2 gl. ceneje.

Zapisniki cen zastoni.

Urarji in prodajalci ur nahajajo veliko zalogo od 4000 do 5000 ur po čudovito nizkih cenah.

Le skoz večletno bivanje na Angleškem in v Švici, potem skoz veliko prodajo, sem vstanu, ure po nizkih cenah prodajati. — Za ure, kupljene pri meni, garantiram 5 let. V slučaju, ko bi se v teh 5 letih peró zlomilo ali se kaj drugega pripetilo, se zavežem, to zastoni popraviti.

Podružnice: Leopoldstadt, grosse Pfarrgasse

Nr. 6.

Florisdorf, Hauptstrasse Nr. 53.

(55—3)

Svarilo.

Sleparstvo z urami je v zadnjem času takši vrhunec dogleda, da si prodajalci igračk kot urarji in fabrikanti ur naslov dajejo, in da bi p. n. občinstvo vsakako prevarili, svoje naslove vedno spreminjajo, kot: pred „Erster Wiener Uhren-Bazar“, zdaj „Uhrenfabrik, Praterstrasse Nr. 16“, pred „Erstes Wiener Uhren-Etablissement“, zdaj „Uhrenmacher, verlängerte Kärntnerstrasse Nr. 51, Palais Todesco“, potem „Uhrenfabrik, Openering 7“ in da bi se sleparstvo na najvišji vrhunec doglalo, pustijo na silno nesramen način svarila, kateri bi ravno njihovo kupčijo zadevati imele, na prodajalnice igračk in njihovih prejšnjih naslovov, razglasiati. Čestitim p. n. stanovalcem v pokrajini, kateri se o resnici skoz osobno obiskovanje ne morejo prepričati, nji treba drugo, nego da se z listnico na katerega svojih znanecv obrnejo, da se bode potem pokazalo, da je to od mene tukaj navedeno čista resnica, ker se tam, mesto ur, ustrojev in urarjev — cevi za pipe, gobe, palice, lile, tobašnice in takšne reči nahajajo. Posebno ozira vredna je naj večje sleparstvo goječa prodajalnica igračk „am Openering Nr. 7“, katera vse zavrženo blago od fabrik po brezcenji nakupuje, te in vse nališpane ure kot nove prav angleške prodaja.

Vsi ti ljudje niso ne urarji niti strokovnjaki in nemajo o kakošnosti ur nikakšnega pojma, ter vsled tega najmanjšega poročstva dati ne morejo in napovedano poročstvo je samo sleparstvo.

Opominjan od mnogih mojih kupčevalcev, kateri so tak nesrečni bili, da so se na ta način oslepariti dali, svarim vsakternika pred nakupovanjem takšnega neslužljivega zavržnega blaga v zgore omenjenih prodajalnicah.

Kasa

iz slavne Wertheim-ove fabrike je na prodaj za polovico cene; kje, naznani (67—3)

Administracija „Slov. Narod-a“.

Epileptičen krč ali božjast

zdravi pismeno poseben zdravnik za božjast **Dr. O. Killisch**, Berlin, Luisenstrasse 45. (255—26)

Pričujoče ima čez tisoč bolnikov v ozdravljenji.